

býti splacena srážkou s platu a uvedeným obnosem na osobním účtu st-lově u likvidatury fin. řed. v Bratislavě jako dluh se jeví, nelze seznati nezákonnost v tom, že st-li služební plat, z kterého právě záloha měla býti sražena, byl zadržěn.

Podstatně totéž platí o nákupní záloze 1500 K, která byla st-li poskytnuta roku 1918 a měla býti splacena v 12měsíčních lhůtách, počínajících 1. listopadem 1918. St-l tvrdí, že se stát maďarský této zálohy zřekl a že jí úředníci nemusí vraceti, nepředložil však o tom důkazy. Poněvadž není věcí úřadů čsl. republiky, aby vyšetřovaly, zdali pohledávání cizího státu proti cizinci pominulo, nelze shledati nezákonným, když nař. opatření, přihlížejíc k stavu st-lova účtu o služ. požitcích, zadrželo plat, který mu jinak přiznalo, na úhradu jeho dluhu ze služ. poměru. Též námitka o nepřipustnosti exekuce na celý měsíční plat není odůvodněna, poněvadž nejde tu vůbec o vymáhání nějaké pohledávky, nýbrž o výplatu zálohy na služ. požitky, které zálohami předem obdrženými jsou zmenšeny.

Bylo proto stížnost, pokud uplatňuje nepřipustnost srážek zálohy na služné a nákupní zálohy, zamítnouti.

č. 5181.

Zdravotnictví. — Veřejní zaměstnanci: Předpisy služební pragmatiky zemských úředníků a sluhů moravských z roku 1914 nevztahují se na ošetřovatelky zemské nemocnice v Brně.

(Nález ze dne 4. prosince 1925 č. 23.430).

V ě c: Anežka K. v Brně proti zemskému výboru moravskému (zem. taj. Dr. Jos. Rosendorf) o pensionování.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Anežka K., ošetřovatelka v mor. zem. nemocnici v Brně, byla dekretem mor. zv-u z 11. května 1920 na základě usnesení jeho ze 4. ledna 1920, jímž upraveny byly požitky a postup zřízenců podle zák. ze 7. října 1919 č. 541 Sb., zařazena s platností ode dne 1. září 1919 do 11. platové stupnice I. platové třídy; současně bylo jí uděleno definitivum. Dnem směrodatným pro postup do následující platové stupnice stanoven byl den 1. října 1918. Později též zv podle dekretu ze 7. června 1924 se usnesl, dáti Anežku K. na základě prokázané tělesné nezpůsobilosti do výslužby počínajíc dnem 1. července 1924. Důsledkem toho povolen byl pensionované ode dne 1. července 1924 až do odvolání jednotný drahotní přídavek podle I. rodinné třídy, ročních 1920 K.

Proti rozhodnutí obsaženému v uvedeném dekretu směruje stížnost, o níž nss takto uvážil:

Stížnost namítá především, že st-lka byla z úřední moci pensionována proti předpisům §§ 93 a 94 služ. pragmatiky zemských úředníků resp. § 173 služ. pragmatiky zemských sluhů, podle kterých má zv, hodlá-li z úřední moci úředníka resp. sluhu svého přeložiti do výslužby, nejdříve ho o tom písemně uvědomiti, uvésti důvody, z jakých chce tak učiniti, a současně oznámiti mu, že může proti tomu do 14 dnů podati své námítky. St-lce žádné takové uvědomění nebylo dodáno, čímž ne-

zákonně byla zbavena svého práva podati námitky proti zamýšlenému pensionování, ač případně její námitky jistě by se byly neminuly účinkem, což bezpečně dosvědčuje ta okolnost, že st-lka do pensionování nepřetržitě konala službu v nemocnici, takže je na první pohled patrné, že lékařské vysvědčení ze 7. recte 27. února 1924, o něž se opírá nař. rozhodnutí, je příliš rigorosním.

V tomto bodu je stížnost, která spatřuje v postupu úřadu nezákonnost, t. j. porušení předpisů §§ 93 a 94 služ. pragmatiky zem. úředníků a sluhů resp. § 173 této služ. pragmatiky (schválené mor. sněmem zem. v důvěrné schůzi konané dne 28. února 1914), bezdůvodná již z té příčiny, že normy, jichž se dovolává, neplatí pro služ. poměr nemocniční ošetrovatelky, jakou jest st-lka. Stížnost dovolává se totiž vesměs předpisů služ. pragmatiky pro úředníky a sluhy ve službách země Moravy, kterážto pragmatika se krom úředníků vztahuje jen na zemské sluhy (čl. I., III., V.). Ve příčině jiných zřízenců, tedy též ošetřovatelek zemských nemocnic, jakouž jest st-lka, zůstávají v platnosti až do vydání nových předpisy dosavadní, jak vychází z normace článku VII. Není tu tedy tvrzené nezákonnosti.

Pokud stížnost vytýká nař. rozhodnutí vadu, že je neúplným, ježto neuvádí základny, z níž byla st-lce vyměřena pense, nelze jí též dáti za pravdu, neboť není tvrzeno v stížnosti, že by z vytýkané vady byla vzela st-lce nějaká procesní újma, jež by charakterisovala vadu jakožto podstatnou po rozumu § 6 zák. o ss, a ani nss sám takové možné újmy neshledává, když stížnost ve věci nebrojí proti tomu, že by st-lce příznaná výměra pense nedosahovala výměry, která jí přísluší podle zákona.

Bezdůvodnou stížnost slušelo tudíž zamítnouti.

Č. 5182.

Štátní zamestnanci (Slovensko): Úradníci býv. štátu uhorského, ktorí, ačkolvek o to žádali, neboli trvale ustanovení v službách republiky čsl. môžu byť pensionovaní podľa § 6 zák. č. 269/1920 a § 12. zák. čl. LXV : 1912 iba od prvého dňa mesiaca, ktorý následuje po doručeníu úradného rozhodnutia o vyrúbeniu penzie.

(Nález zo dňa 5. decembra 1925 č. 10.605).

Vec: Dezider R. v Košiciach proti ministerstvu počt a telegrafov stran odpočívnych požitkov.

Výrok: Napadnuté rozhodnutie zrušuje sa pre vadnosť pokračovania, pokiaľ ide o výšku penzijných pôžitkov a pre nezákonnosť, pokiaľ ide o stanovenia účinnosti pensionovania — v ostatnom sa sťažnosť zamietá ako nepripustná.

Dôvody: St-l, býv. uhorský poštovní oficiál v Košiciach, podal vo smyslu § 4 zákona z 15. apríla 1920 č. 269 Sb. žiadosť o úpravu svojho pomeru služobného; žiadosť tuto podal včas. Žal. min. nap. rozhodnutím uvedomilo riaditeľstvo počt v Košiciach, že nevyhovuje žiadosti st-lovej, aby bol prevzatý do čl. štátnej služby poštovnej, že dáva st-la dľa § 6 zák. č. 269/1920 na trvalý odpočinok a stanovilo, aby ria-